

minden a milió hisz illó a gyönyör
s örökkön szép a hibiszkusz-virág
...mind újabb bojt díszíti kardomat
mind újabb álarc fedi el arcomat

Bodor Béla

„A KÖZÉP MOZDULATLANSÁGA” CIKLUSBÓL

A RÉGI HÁZAK

változnak örökké.
Mozognak Nincsenek állandósult
éleik törésfületeik
Hol itt hol ott nő ki rajtuk valami

Mint keskeny résen áttüremkedő
amőba mely félig még odaát van
úgy nőnek valóságon kívül maradt
alapjaikból a mi időnk felé

A szándék és az akarat közötti
hézagon keresztül törekszenek
világunk sárga fényei közé
és átszíneződnek alkalomadtán

Tömbjük látszólag mozdíthatatlanul
tölti ki a tér belátható részét
mélyük azonban mindig tartogat egy
darab elfoglalható ürességet

